

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19453

гр. София, 19.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
закрито заседание на 19.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разглежда дело номер **5721** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Уникредит Лизинг ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Р. А. и Д. Т. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № G.-2177492/29.03.2026 г., издадена от старши полицаи при ОДМВ- В., сектор „Специализирани полицейски сили“ – В., с която на Уникредит Лизинг ЕАД е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до 1 година.

Жалбоподателите претендират да бъде спряно предварителното изпълнение.

Искането за спиране е допустимо, но по същество е неоснователно.

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорвания. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде

спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

Искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е мотивирано с евентуални имуществени вреди за лизингополучателя, изразяващи се невъзможност да бъде ползва лизинговото МПС, както и да генерира печалба от същото.

Настоящият състав намира, че посочените вреди нямат характер на значителни и трудно поправими вреди, които да обуславят спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената ПАМ. Освен това по правило и съгласно трайната съдебна практика имуществените вреди /каквито на практика биха били вредите от невъзможността да се ползва МПС/ не са непоправими и дори да се претърпят такива от страна на оспорващия, то същите могат да бъдат възмездени в случай на незаконосъобразност и отмяна на оспорената заповед за налагане на ПАМ. А конкретно в случая – евентуалните имуществени вреди /пропуснати ползи и претърпени загуби/ биха могли да бъдат претендирани и от физическото лице – лизингополучател, обаче имуществени вреди не са противопоставими на презумирания обществен интерес от предварителното изпълнение на издадената ПАМ.

Друг е въпросът, че твърдените вреди биха могли да настъпят единствено в патримониума на лизингополучателя Д. Б., но не и в този на Уникредит Лизинг ЕАД.

В горния смисъл е и трайната съдебна практика: Определение № 8498 от 31.08.2023 г. на ВАС по адм. д. № 7990/2023 г., Определение № 10253 от 26.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9591/2023 г., Определение № 10930 от 10.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 10381/2023 г., Определение № 14028 от 15.11.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13732/2018 г. и др.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и следва да го отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал.4, вр. ал.2 от АПК, вр. чл.172, ал.6 от ЗДвП, Административен съд -София- град, 7-ми състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Уникредит Лизинг ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Р. А. и Д. Т. Т. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № G.-2177492/29.03.2026 г., издадена от старши полицаи при ОДМВ- В., сектор „Специализирани полицейски сили“ – В., с която на Уникредит Лизинг ЕАД е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до 1 година.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд.

След влизане в сила на определението делото да се докладва за насрочване в открито съдебно заседание.

СЪДИЯ: